

Nr. 45.

1936.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro
pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 7 listopada 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu Terytorialnego w Województwie Śląskim.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 846), w brzmieniu dekretu Prezydenta Rz. P. z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 506) i dekretu Prezydenta Rz. P. z dnia 7 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 278) — oraz na podstawie ustawy Sejmu Śląskiego z dnia 11 marca 1936 r. o Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu Terytorialnego w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr. 7 poz. 11) i rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 17 marca 1936 r. (Dz. U. Śl. Nr. 7 poz. 12) — podaje do wiadomości, że w dniu 9 listopada 1936 r. odbędzie się z ewentualnym przedłużeniem na dzień 10 i 11 listopada 1936 r. — posiedzenie Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu Terytorialnego w Województwie Śląskim przy Urzędzie Wojewódzkim, w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (sala obrad Śląskiej Rady Wojewódzkiej) — o godzinie 17, dla rozpatrzenia planów oddłużenia gmin miejskich: Bielska, Mysłowic, Mikołowa, Rybnika, Siemianowic Śląskich, gmin wiejskich: Czechowic, pow. bielskiego, Koszęcina, pow. lublinieckiego, Zebrzydowic, pow. cieszyńskiego i Związku „Rawa”.

Przewodniczący:

(—) **Dr. Włodzimierz Dąbrowski.**

Sekretarz:

(—) **Dr. Marian Schoenowitz.**

(Przedruk z Gazety Urzęd. Woj. Śl. Nr. 33. dn. 23 X. 1936 r.)

PISMO OKÓLNE

z dnia 19 października 1936 r.

o walce z drożyzną.

(Nr. Apr. 89-7-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezydentów Miast i Starostów.

Dobroczynna dla całości gospodarstwa społecznego zwyczajka cen zbóż wykorzystana została przez elementy spekulacyjne jako pretekst do wywoływania niczym nieuzasadnionej fali drożyzny niemal w s z y s t k i c h artykułach powszedniego użytku.

Rząd przystępuje z energią do walki ze spekulacją i wzywa do pomocy całe społeczeństwo.

Krótkowzroczni, egoiści, wyzyskiwacze ogółu przez podbijanie cen artykułów pierwszej potrzeby, ukrywanie posiadanego towaru i szerzenie niepokojących pogłosek o mających jakoby nastąpić zwyczajkach cen — będą karani bezlitośnie.

Rozbijają oni zwartość i wzajemne zaufanie obywateli Państwa, stwarzając podłoże do nieufności i niezadowolenia.

Dlatego też zarządzam:

1) wszyscy P. P. Wojewodowie, Prezydenci Miast i Starostowie oraz podległy im personel poświęcają aż do odwołania przynajmniej jedną godzinę czasu dziennie na osobistą kontrolę cen artykułów powszedniego użytku i akcję walki z drożyzną w terenie,

2) wszystkie władze administracji ogólnej i podległe im organa wzmocnią prowadzoną już akcję walki z drożyzną, opierając się na obowiązujących w tej mierze przepisach prawnych i zarządzeniach,

3) nazwiska winnych spekulacji mają być ogłaszane w dziennikach dla napiętowania ich jako szkodników społecznych,

4) wszelkiego rodzaju ulgi i pobłażliwości natury administracyjnej, sanitarnej i t. p. winny być wstrzymane w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw i nieruchomości, będących własnością lub

w posiadaniu osób winnych spekulacji — aż do zamknięcia tych przedsiębiorstw włącznie,

5) w ciągu tygodnia t. j. do 26. X. rb. — a w razie potrzeby i wcześniej przedstawia mi P. P. Wojewodowie umotywowane wnioski na wysłanie szczególnie winnych do Berezy.

Ostrzegam władze administracyjne, że ujemne wyniki w walce ze spekulacją i drożyzną uważać będę za dyskwalifikację z natychmiastowym wyłączeniem służbowych konsekwencji.

(—) Sławoj Składkowski

MINISTER

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 29 z 1936 r.)

ROZPORZĄDZENIE Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 1 października 1936 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw
Wewnętrznych, Spraw Wojskowych oraz
Przemysłu i Handlu o radiofonicznych
urządzeniach odbiorczych.**

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Przez „radiofoniczne urządzenie odbiorcze” rozumie się zespół odbiorczy, t. j. odbiornik i antenę napowietrzną bądź zastępczą, punkt odbiorczy przystosowany do odbioru słuchowisk radiofonicznych oraz radiofoniczną sieć rozdzielczą.

(2) Za „punkt odbiorczy” uważa się połączenie przewodowe z odbiornikiem znajdujące się w innej izbie niż odbiornik.

(3) Za „radiofoniczną sieć rozdzielczą” uważa się zespół odbiorczy i dołączone do niego punkty odbiorcze znajdujące się w mieszkaniach bądź innych pomieszczeniach użytkowanych lub używanych przez różne osoby.

§ 2. (1) Prawo nabycia, używania lub posiadania radiofonicznego urządzenia odbiorczego służy osobom, które uzyskały radiofoniczną kartę rejestracyjną.

(2) Karta rejestracyjna upoważnia do założenia objętego nią rodzaju i ilości radiofonicznych urządzeń odbiorczych, i poza wyjątkami przewidzianymi w rozporządzeniu, tylko w miejscu podanym w karcie (§ 5).

§ 3. Jedną kartą rejestracyjną może być zarejestrowana dowolna ilość radiofonicznych urządzeń odbiorczych:

1) w pomieszczeniach jednego mieszkania prywatnego,

2) w pomieszczeniach przedsiębiorstwa, zakładu lub instytucji albo na placu publicznym, w parku lub ogrodzie,

3) w pojeździe mechanicznym lub konnym, w łodzi lub na statku żeglugi powietrznej,

4) na statku żeglugi wodnej,

5) w pociągu kolejowym.

§ 4. Karty rejestracyjne są imienne i nie mogą być odstąpione. Karty rejestracyjne na okaziciela mogą być wydawane tylko przedsiębiorstwom handlu radiofonicznymi urządzeniami odbiorczymi, celem udzielenia tych kart osobom otrzymującym urządzenia odbiorcze na czas prób w ich lokalach.

§ 5. Karta rejestracyjna obejmuje: imię i nazwisko, zawód i adres osoby uprawnionej, miejsce założenia radiofonicznych urządzeń odbiorczych, ich rodzaj i ilość, według zgłoszenia złożonego przez osobę rejestrującą się, oraz datę zarejestrowania.

§ 6. Karty rejestracyjne wydaje się na czas nieograniczony; karty rejestracyjne terminowe wydaje się tylko w przypadkach, gdy nie może być zgłoszony stały adres.

§ 7. (1) Zgłoszenie o wydanie karty rejestracyjnej należy złożyć w urzędzie pocztowym (agencji) najbliższym dla miejsca zamieszkania (siedziby) bądź we właściwym urzędzie rejestrującym.

(2) Urząd pocztowy (agencja), który przyjmuje zgłoszenie a nie jest uprawniony do wydania karty rejestracyjnej, wydaje pokwitowanie z przyjęcia zgłoszenia. Pokwitowanie zastępuje czasowo kartę rejestracyjną.

(3) Karty rejestracyjne terminowe wydaje urząd (agencja), w którym złożono zgłoszenie. Karty rejestracyjne na czas nieokreślony wręcza właściwy urząd (agencja) rejestrujący.

§ 8. (1) Kartę rejestracyjną należy przechowywać w miejscu znajdowania się radiofonicznych urządzeń odbiorczych.

(2) W przypadku utracenia karty rejestracyjnej należy uzyskać duplikat w urzędzie, który wydał utraconą kartę.

§ 9. (1) Nabycie bądź posiadanie bez karty rejestracyjnej radiofonicznego urządzenia odbiorczego, nie doprowadzonego do stanu nieużywalności w sposób podany w § 16, powoduje odpowiedzialność w myśl art. 29 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii.

(2) O zmianach co do danych objętych kartą rejestracyjną (§ 5) osoba, zarejestrowana powinna niezwłocznie zawiadomić (osobiście lub listem poleconym) urząd pocztowy (agencję), który wydał kartę rejestracyjną. Otrzymanie zawiadomienia o zmianach urząd potwierdza pisemnie; potwierdzenie urzędu należy przechowywać przy karcie rejestracyjnej jako jej część składową.

(3) Osoba zarejestrowana może bez zawiadomienia (pkt 2) na okres trzech miesięcy założyć zarejestrowane radiofoniczne urządzenie odbiorcze w miejscu innym niż wskazane w karcie rejestracyjnej, tylko w przypadkach wyjazdu do miejsc kuracyjnych, na letnisko i wycieczek turystycznych. Antenę pozostawioną w miejscu stałego założenia urządzenia, należy unieruchomić w sposób ustalony § 16.

(4) Założenie bez zawiadomienia (pkt 2) — poza przypadkami, przewidzianymi w pkt (3) — urządzenia radiofonicznego w innym miejscu, innego rodzaju, bądź w innej ilości niż wskazane w karcie rejestracyjnej — powoduje odpowiedzialność, jak za zakładanie i używanie bez zarejestrowania.

Opłaty.

§ 10. (1) Osoba zarejestrowana uiszcza opłat radiofoniczne od karty rejestracyjnej w wysokości, ustalonej w taryfie.

(2) Jeżeli kartę radiofoniczną uzyskano do dnia 15 włącznie danego miesiąca, opłaty radiofoniczne obowiązują od dnia 1 tegoż miesiąca, jeżeli zaś kartę uzyskano po dniu 15 danego miesiąca — od dnia 1 następnego miesiąca. Dotyczy to również zgłoszonych zmian w urządzeniach radiofonicznych odbiorczych, które powodują zmianę wysokości opłat radiofonicznych (§ 9 pkt 2).

(3) Opłaty nieuiszczone w terminie płatności podlegają egzekucji w trybie administracyjnym.

(4) Uiszczone opłaty zwrotowi nie podlegają.

§ 11. (1) Opłaty radiofoniczne należy uiszczać z góry, zależnie od życzenia abonentów, w ratach miesięcznych, kwartalnych, półrocznych lub rocznych, na początku każdego z tych okresów liczonych kalendarzowo. Opłaty radiofoniczne od terminowych kart rejestracyjnych pobierane są z góry za cały okres trwania ważności tych kart.

(2) Opłaty należy uiszczać za pokwitowaniem do rąk doręczycieli pocztowych lub w kasie urzędu, który wydał kartę rejestracyjną, albo też przekazywać je temu urzędowi pocztą, umieszczając na odwrocie dokumentu wpłaty napis: „Opłata radiofoniczna za miesiąc 19. . . r.”.

Zwalnianie od opłat radiofonicznych.

§ 12. (1) Od opłaty radiofonicznej mogą być zwolnieni:

a) inwalidzi wojenni, którzy prócz zaopatrzenia z funduszy publicznych nie posiadają innych źródeł utrzymania;

b) osoby ociemniałe, które wykażą się świadcstwem ubóstwa;

c) osoby i instytucje, pracujące naukowo w zakresie radiotechniki.

(2) Do wydania bezpłatnych kart rejestracyjnych upoważnione są właściwe dyrekcje okręgu poczt i telegrafów.

(3) O ustaniu warunków powodujących wydanie bezpłatnej karty rejestracyjnej interesowani powinni bezzwłocznie zawiadomić właściwy urząd pocztowy pod rygorem odpowiedzialności za posiadanie urządzenia radiofonicznego bez zezwolenia.

Wygaśnięcie ważności karty rejestracyjnej.

§ 13. (1) Ważność bezterminowej karty rejestracyjnej wygasa wskutek zrzeczenia się, terminowej zaś — przez upływ czasu, na który została wydana; ważność karty rejestracyjnej wygasa również wskutek jej cofnięcia, w przypadkach prawem przewidzianych.

(2) Zrzekający się ważności bezterminowej karty rejestracyjnej zawiadamia urząd pocztowy (agencję), od którego uzyskał kartę rejestracyjną, przed 1 dniem miesiąca, od którego się zrzeka. W tym celu zrzekający się doręcza lub przesyła listem poleconym urzędowi pocztowemu (agencji) kartę rejestracyjną. Karta traci moc z dniem 1 miesiąca następującego po miesiącu, w którym zwrócono kartę.

(3) Z dniem wygaśnięcia ważności karty rejestracyjnej radiofoniczne urządzenie odbiorcze należy doprowadzić do stanu nieużywalności w sposób podany w § 16.

Koncesje.

§ 14. (1) Budowa i eksploatacja radiofonicznej sieci rozdzielczej jako przedsiębiorstwa wymaga uzyskania koncesji.

(2) O udzielenie koncesji ubiegający się powinien się zwrócić do Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

(3) Warunki koncesji ustalone będą każdorazowo.

Przepisy techniczne.

§ 15. (1) Anteny powinny być tak budowane by nie zakłócały innych komunikacji i aby była wyłączona możliwość przejmowania rozmów i sygnałów z przewodów telefonicznych i telegraficznych.

(2) Napowietrznych anten nie wolno mocować do stojaków i słupów przewodów elektrycznych i teletechnicznych.

(3) Anten nie wolno krzyżować z napowietrznymi przewodami prądu silnego i słabego oraz z antenami nadawczymi.

(4) Napowietrzna antena odbiorcza powinna być zaopatrzona w odgromnik (uziemiacz).

(5) Zarząd pocztowy może żądać ograniczenia długości napowietrznej anteny odbiorczej do 35 metrów między konstrukcjami wsporczymi.

Unieruchomienie urządzeń.

§ 16. (1) Przez unieruchomienie odbiornika radiofonicznego rozumie się usunięcie z niego lamp bądź detektora kryształkowego i odłączenie od anteny oraz od uziemienia.

(2) Przez unieruchomienie anteny napowietrznej rozumie się uziemienie przewodów nazewnątrz lokalu a co do anteny, z której jednocześnie i niezależnie korzysta kilka osób (wspólnej) — usunięcie z lokalu przewodu odgałęzionego od wspólnych przewodów anteny, albo też uniemożliwienie dostępu do końcowego punktu anteny w lokalu (np. przez nałożenie trwale zamkniętej pokrywki).

(3) Przez unieruchomienie radiofonicznego punktu odbiorczego rozumie się trwale złączenie ze sobą w którymkolwiek miejscu przewodów tego punktu.

Kontrola.

§ 17. Karty rejestracyjne i radiofoniczne urządzenia odbiorcze podlegają kontroli organów legitymujących się upoważnieniem zarządu pocztowego.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 18. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Wydane upoważnienia na prawo nabycia, założenia i użytkowania radiostacji odbiorczej zastępują karty rejestracyjne do dnia 1 stycznia 1937 roku.

(3) Abonenci radiofoniczni zarejestrowani przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powinni do dnia 1 listopada 1936 r. zgłosić urzędowi (agencji) pocztowemu, który wydał upoważnienie, dane wymienione w § 5.

(4) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą § 4 i §§ 16 do 26 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 915).

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. W. Nr. 29 z dnia 20 paźdz. 1936 r.)

P r o t o k ó ł

z plenarnego zebrania członków Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym,

odbytego w środę, dnia 28. X. 1936 r. w sali Sejmikowej Wydziału Powiatowego w Katowicach.

O b e c n i :

1. Starosta Dr. Wilhelm Seidler — jako przewodniczący
2. Wicestarosta Richter
3. Wymienieni w załączonej liście obecnych
4. Inspektor Wydz. Powiatowego Rygula — jako protokolant.

Zebranie zagaja o godzinie 10-tej przewodniczący starosta Dr. Seidler witając przybyłych poczem w krótkich ale treściwych słowach zaznaja zebrań z intencją prowadzonej pod protektoratem najwyższych dostojników Rzeczypospolitej Polskiej akcji pomocy zimowej, której szczególnie obszernie już omawiała cała prasa codzienna.

W swoim przemówieniu przewodniczący prosi, by zebrani ze swej strony poczynili wszystko, by również w tej powiecie akcja wydała jak najlepsze wyniki, ponieważ całe społeczeństwo winno zrozumieć, że akcja w tym roku ma nieco specjalnie doniosły charakter i każdy winien uważać to za obowiązek i „odczuć” to, że dał i nie w formie „jałmużny” lub nawet „odczepnego”, ale że poniósł ofiarę, t. zn. dał w takiej mierze jak tego powaga chwili i doniosłość akcji wymagały. Odczuć to winien każdy obywatel tym bardziej, że chodzi nie tylko o względy ludzkie i chrześcijańskie ale przede wszystkim państwowe.

Po zakończeniu wstępnego przemówienia insp. Wydziału Powiatowego Rygula odczytuje pisma Wojewody Śląskiego, powołujące tutejszy Komitet Obywatelski do życia, oraz skład osobowy Komitetu. W tym miejscu na przedmiotowe zapytania przewodniczącego zebrani oświadczają, że wybór na członków przyjmują. Następnie inspektor Rygula zaznaja zebrań z rozmiarami akcji, prowadzonej w roku 1935 i 36 dla bezrobotnych przez Powiatowy Komitet Funduszu Pracy w Katowicach.

W dalszym ciągu walne zebranie przyjmuje dla Powiatowego Komitetu Obywatelskiego przeczytany regulamin według wzoru, wydany przez Komitet Wojewódzki i przystępuje do wyboru:

a) Wydziału Wykonawczego do którego weszli:

1. Bról Jan, jako przewodniczący
2. Jedrus, jako zast. przewodniczącego
3. ks. Szulc
4. inż. Halaczek
5. Rzepkowa
6. dyr. Lebedzik
7. Dr. Obremba
8. Nowok Franciszek
9. Kaczmarek Leon
10. Zieleniewska
11. mgr. Polaczek
12. Kotzolt Fryderyk
13. Rygula Teofil
14. Matuszewska
15. Ks. Matuszek
16. Olszowska Anastazja.

b) Komisji Rewizyjnej w składzie:

1. naczelnika gminy Olszowskiego z Bielszowic,
2. inż. dypl. Halaczka z Siemianowic Śl.,
3. prezesa Z. Z. Z. Rogackiego z Welnowca, jako członków oraz

4. naczelnika gminy Fojkisa z Michałkowic
5. „ „ Gajdzika z Przelajki, jako zastępców
- c) Sekcji organizacyjno propagandowej w składzie:
 1. dyr. Lebedzik, jako przewodniczący
 2. Dr. Obremba,
 3. Ks. Szulc,
 4. Jedrus Wilhelm,
 5. Kotzolt Fryderyk,
- d) Sekcji zbiórkowo-rozdziałowej w składzie:
 1. Olszowska Antastazja — jako przewodnicząca
 2. inż. Halaczek
 3. mgr. Polaczek
 4. Rzepkowa Albina
 5. Zieleniewska
 6. Matuszewska
 7. Nowok Franciszek
 8. Kaczmarek Leon
 9. ks. Matuszek.

Wymienieni ad a — d wybór przyjmują.

Po tych czynnościach przewodniczący starosta Dr. Seidler dziękuje zebrany za przybycie i w końcowych słowach ponawia swój apel, by członkowie rzucone hasło pomocy bezrobotnym nieśli w teren i rozpoczęli pracę tak, by dała potrzebne wyniki.

Posiedzenie zakończono o godz. 10.45.

Przewodniczący

(—) Dr. Seidler

Protokolant

(—) Rygula

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Katowickiego

KATOWICE, ul. Pocztowa 5 (własny gmach)

Rok zał. 1888.

Telefon Nr. 345-51 i 345-52

przyjmuje wkłady oszczędnościowe,
otwiera rachunki bieżące,
załatwia wszelkie czynności bankowe.

Prenumerata: roczna 12 zł, półroczna 6 zł, kwartalna 3 zł, miesięczna 1 zł. Cena nr. pojedynczego 30 gr.

Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego” należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego” można zamawiać i płać we wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszycza 17 — tel. 231-08.